

пати: 3. дружина копаше окопи. Отново блесна прожекторъ откъмъ Одринъ. Сега той не се луташе, както по-рано. Турцитъ знаеха де сме, широкиятъ снопъ свѣтлина бѣше спрѣнъ право върху насъ. Въ болката на скорошната си несполука тѣ сякашъ се мжчеха да отгатнатъ, какво още се готвѣше въ тая тъмна нощъ.

Прибираме се и ние съ Рандевъ при нашитѣ войници. И съ една лекостъ на душата, каточе се връщаме не отъ бой, а отъ веселъ нѣкакъвъ празникъ, лѣгаме на голата земя, като се покриваме съ едно платнище само. Слушаме наблизо тежкото дишане на войниците, върху коравото платнище заудрятъ капки. Заросява дъждъ.
